

SOC DOK

- platform for socialpolitisk dokumentation og debat

OPSLAGSTAVLEN SEPTEMBER-OKTOBER 2019

TIL DIN KALENDER – klik på en overskrift for at komme til indholdet:

Torsdag den 19. september på Storm P. Museet, dørene åbnes kl. 16.30

Årets Storm P. Pris uddeles af Foreningen Storm P. Museets Venner

Lørdag den 21. september på Louisiana, *sidste chance*

Homeless Souls – om landflygtighed som politisk og eksistentiel realitet

Mandag den 23. september i Café Tranquebar, kl. 19.00-20.30

KINA – FORTIDEN, NUTIDEN, FREMTIDEN v/ Camilla T.N. Sørensen, lektor ved Forsvarsakademiet

Tirsdag den 24. september på Kofoeds Skole/Café Himmelblå, kl. 19.00-21.30

Stiftende møde for den socialpolitisk tænketank SOCIUS

Torsdag den 26. september i Litteraturhaus på Nørrebro, kl. 14.00-15.30

DEO debatmøde: Kan venstrefløjen løse EU's kriser?

Fredag den 27. september på Ofelia Plads, Kvæsthusbroen, kl. 12.00-14.00

BREAK FOR CLIMATE – global klimastrejke

Tirsdag den 1. oktober på Københavns Professionshøjskole på Frederiksberg, kl. 12.30-15.00

Bidrag til Danmarks indvandringshistorie – 50 år i frontlinjen, med Ole Hammer og Halima El Abassi

[læs også Preben Etwils anmeldelse af Ole Hammers bog her, side 10-11]

Onsdag den 2. oktober i Café Tranquebar, kl. 19.00-20.30

Et spørgsmål om KULTUR – kulturpolitikken til debat

Torsdag den 3. oktober: Folketingets åbningsdebat

Åbningsdebatten starter om morgenen og varer som regel til sent på aftenen

Onsdag den 9. oktober i Urbanplanen på Amager, kl. 17.00-18.30

Social byvandring, om den boligsociale helhedsplan Partnerskabet *[OBS! begrænset antal deltagere]*

Onsdag den 9. oktober i Café Tranquebar, kl. 19.00-20.30

VI VAR FOLKET – Thomas Ubbesen om rejser og samtaler med mennesker i de østlige udkanter af Europa

Torsdag den 10. oktober i Wegeners Gård på Vesterbro, kl. 17.00-18.30

DEO debatmøde: Den nye magt i EU – om fordelingen af topposterne i EU og den nye Kommission

Tirsdag den 22. oktober: Folketinget finanslovsdebat, 1. runde

Fredag den 25. oktober på Københavns Professionshøjskole på Frederiksberg, kl. 13.00-16.00

Nådsensbrød – om fattigdom i Danmark fra 1500-tallet til i dag, med Morten Ejrnæs og Ole Pedersen

SOC DOK

- platform for socialpolitisk
dokumentation og debat

Tidsskrift for Socialpolitisk
Forening Hovedstaden

Forretningsudvalg:

Ove Lund, formand
Patrick Hansen, næstformand
Kirsten Windekilde, kasserer
info.socialpolitisk@gmail.com

Redaktion:

Peter Bundesen, ansv.
Lauge Rasmussen
Kirsten Windekilde
Nina von Hieltmcrone

Fra redaktionen

I dette nummer af *SOC DOK OPSLAGSTAVLEN* fortæller vi om en række aktiviteter i september-oktober 2019, som er socialpolitisk relevante og inspirerende. Ikke kun aktiviteter, som Socialpolitisk Forening Hovedstaden arrangerer – i samarbejde med andre – men også nogle, som arrangeres af helt andre aktører. Aktiviteterne spænder fra social-politik classic over kultur og klima til Folketinget, EU og Kina. – Vi glæder os til at se jer derude!

Storm P. Museets Venner inviterer

Årets Storm P. Pris uddeles

Torsdag den 19. september fra kl. 16.30 - Storm P. museet, Frederiksberg Runddel

Foreningen Storm P. Museets Venner inviterer traditionen tro til prisuddeling på Storm P. Museet på Storm P.s fødselsdag torsdag den 19. september. Her afsløres det på festlig vis, hvem der får årets Storm P. Pris. Lidt af sløret løftes dog af venneforeningens formand, Ole Hammer, der "godt tør sige, at årets ganske selvskrevne prismodtager er kendt af alle danskere, hvor han end træder op."

Musikeren og sangskriveren **Bisse** spiller live og præsenterer og signerer sin nye plade, *Tanzmaus*, der har Storm P.s maleri *Klovnens Begravelse* på coveret.

Dania Brass Band akkompagnerer og står desuden for den musikalske ramme om arrangementet.

Alle er velkomne til arrangementet, og der er fri entré. Dørene åbnes kl. 16.30, og det officielle program starter kl. 17. Se det fulde program og læs mere på hjemmesiden: <https://stormp.dk/besog-museet/kalender/begivenhedsdetalje/7/13/prisuddeling-og-fodselsdag>

LOUISIANA

MUSEUM
OF
MODERN
ART

HOMELESS SOULS

... indtil 21.9.2019

Eksil og landflygtighed er de gennemgående temaer for den række markante internationale kunstnere, som Louisiana præsenterer. De forholder sig til – og bearbejder – egne historier og erfaringer i værker, der fremstår både aktuelle og tidløse, alment menneskelige og stærkt personlige.

På *Homeless Souls* mødes et dusin kunstneriske stemmer – fra bl.a. Iran, Irak, Nigeria, Algeriet og Kosovo – i en samtale om landflygtigheden som politisk og eksistentiel realitet. Her er både personlige og kollektive fortællinger, der rummer nye vinkler på temaer som eksil, grænsedragninger, borgerskab, bevægelser på tværs af grænser, hemmelige rejser og identitet.

Fælles for udstillingens kunstnere er, at de eksperimenterer med nye visuelle strategier, poetiske virkemidler og kunstneriske greb for at bringe os nærmere eksilet som levet realitet. Dermed peger de også på kunstens mulighed for at sætte nye og andre billeder på en realitet, vi dagligt møder gennem nyhedsmediernes dokumentarfotografi.

Åbningstider:

Tirsdag – fredag kl. 11-22

Lørdag – søndag kl. 11-18

Børnehuset: Tirsdag – søndag kl. 11-17.30

KINA – FORTIDEN, NUTIDEN, FREMTIDEN

Dato: Mandag 23. september - Kl. 19.00

Sted: Café Tranquebar, Borgergade 14

Pris: Billet á 50 kr. via billetto.dk.

Gratis for Tranquebars medlemmer (med kode), også via billetto.dk

Kina vil være en stormagt. Men landets ambitioner kan kun realiseres på basis af et stærkt indenrigspolitisk fundament – økonomisk, politisk, samfundsmæssigt og militært.

Udviklingen af „Riget i Midten“ fra – for 40 år siden – at være et internationalt isoleret udviklingsland til nu at indtage en status som stormagt og globalt vækstlokomotiv er næsten gået for hurtigt.

Det gælder også udviklingen i det kinesiske samfund, som efterhånden er blevet meget kompliceret og vanskelig for de kinesiske ledere at håndtere og kontrollere.

Samtidig er Kina for alvor begyndt at markere sig også langt uden for Asien, ikke mindst med det enorme infrastrukturprojekt „Den Nye Silkevej“.

Hvordan ser næste kapitel i landets historie ud?

Camilla Tenna Nørup Sørensen (f. 1976) er lektor ved Forsvarsakademiet og en af Danmarks ledende Kina-eksperter.

Stiftende møde for den socialpolitisk tænketank SOCIUS

En arbejdsgruppe fra *Kritisk socialpolitisk netværk* indkalder til stiftende møde for en socialpolitisk tænketank:

Tirsdag 24. september kl. 19 – 21.30

Kofoeds Skole, Café Himmelblå - Holmbladsgade 120, 2300 Købehavn S

Dagsorden for mødet er:

1. Valg af dirigent og referent
Arbejdsgruppen indstiller advokat Line Barfod som dirigent
2. Arbejdsgruppens beretning
3. Drøftelse og vedtagelse af navn
Forslaget er SOCIUS – Tænketanken for social bæredygtighed
4. Drøftelse og vedtagelse af vedtægter
Udarbejdelse af idékatalog – i samtalegrupper, input til bestyrelsens arbejde
5. Præsentation af kandidaterne til bestyrelsen
Valg til bestyrelsen
6. Fastsættelse af kontingent for 2020
7. Præsentation af og tilmelding til arbejdsgrupper
8. Eventuelt

Socius er latin og betyder forbundsfælle.

Andre forslag til navn for tænketanken og forslag til vedtægtsændringer må gerne sendes pr. mail til info@socialpolitisk-platform.dk, senest torsdag 19. september, så vi kan udsende forslagene inden det stiftende møde.

Hvis du overvejer at opstille til bestyrelsen, hører vi også gerne fra dig på mail info@socialpolitisk-platform.dk. Gerne med en kort præsentation og senest torsdag 19. september.

Der vil blive stillet forslag om at kontingentet fastsættes til 200 kr. for personlige medlemmer og 100 kr. for studerende. Kontingent vil blive aftalt med organisationer, dog minimum 200 kr.

På mødet kan du melde dig til arbejdsgrupperne, som er 1) fundraising, 2) kommunikation og presse, 3) events og arrangementer og 4) forskning og analyser.

Vi serverer kaffe, te og kage på mødet.

Vi modtager gerne tilmelding til det stiftende møde på mail info@socialpolitisk-platform.dk

Arbejdsgruppen er: Henning Hansen, Laila Walther, Line Askgaard, Lole Møller, Malene Haarder, Malte Moll Wingender, Vagn Michelsen og Dorte Olsen

DEO debatmøde med Rasmus Nørlem og Malte Frøslev Ibsen:

Kan venstrefløjen løse EU's kriser?

Tid: Torsdag den 26. september 2019, kl. 14.00-15.30

Sted: Literaturhaus, Møllegade 7, 2200 København N

Kan en samlet venstrefløj løse EU's udfordringer og genvinde borgernes tillid? Mød Malte Frøslee Ibsen, der er aktuell med bogen "Den nye Internationale", og Rasmus Nørlem i samtale om demokratiets tilstand og en ny politisk kurs for EU.

Højrepopulisterne har vind i sejlene. De borgerlige i EU har siddet ved magten længe. Og det neoliberale paradigme har sat dagsordenen siden 80'erne. Nu er det på tide at sætte en ny kurs for EU. Og den skal sættes via en stærk organisering af en ellers splittet venstrefløj i EU.

Det er hovedbudskabet i bogen "den nye Internationale - hvorfor venstrefløjen skal omfavne Europa og demokratisere verden", af demokratiforsker Malte Frøslee Ibsen.

På mødet sætter vi fokus på pointerne i hans bog, der bl.a. identificerer fire afgørende udfordringer for EU, der kræver løsninger fra en samlet venstrefløj. Det gælder klimakrisen, flygtningespørgsmålet, ulighed og den demokratiske legitimitetskrise.

Men venstrefløjen i Europa er splittet. De arbejder med forskellige dagsordener og prioriteter. Så hvad skal de samles om? Hvordan vil de konkret løse de udfordringer, som EU hidtil ikke har været i stand til?

Malte Frøslee Ibsen er postdoc ved Institut for Statskundskab på Københavns Universitet, hvor han forsker i politisk teori og demokrati. Han er aktuell med bogen "Den nye Internationale – hvorfor venstrefløjen skal omfavne Europa og demokratisere verden". Bogen kan købes på mødet til en pris på 150 kr.

Deltagelse: 50 kr. inkl. kaffe og te. 20 kr. for studerende og gratis for medlemmer af DEO.

Tilmelding: på DEO's hjemmeside: <https://www.deo.dk/debatmoeder/sjaellandkoebenhavn/2019-efteraar/noerlems-europa-kan-venstrefloej-loese-eus-kriser/>

Break for Climate

Ofelia Plads, Kvæsthusbroen, 1250, København K

GLOBAL KLIMASTREJKE

Voksne i alle aldre, arbejdsstyrken, erhvervslivet, fagbevægelsen:

Vi skylder at svare de unges velbegrundede råb om klimahandling!

Varmerekorder er sat over hele verden denne sommer – tørke, oversvømmelser, skovbrande, tøj af permafrost, tundra, gletchere og indlandsis er en realitet. Accelereret, tidligere end forudsagt.

Vi SKAL nu bremse den globale temperaturstigning. SKAL se en ændring i udledningskurven for drivhusgasser.

Støt op om de globale klimastrejker, der omkranser FN klimatopmødet i september.

Ambitionen er, at 1 mio voksne i Danmark skænker klimakrisen og dens løsninger opmærksomhed, som kan skubbe til udarbejdelsen af dansk klimalov, der lever op til Parisaftalen. Og lægge pres på Europa-Parlamentet og FN-forhandlinger om overordentligt snarlige, globale klimatiltag.

Talere:

Camilla Gregersen, formand, Dansk Magisterforening – *Fagbevægelsens svar på klimakrisen*

Steen Hildebrandt, professor, Ph.d. – *Klimakrisen og FN's Verdensmål*

Jens Schiersing Thomsen, ingeniør, Siemens Gamesa Renewable Energy – *Gør Danmark til grønt foregangsland – vi har løsningerne*

Læs mere på hjemmesiden www.klimabevaegelsen.dk/break-for-climate-27-september-2019/

SOCIALPOLITISK FORENING HOVEDSTADEN OG RÅDET FOR ETNISKE MINORITETER arrangerer:

Bidrag til Danmarks indvandringshistorie de sidste 50 år

ved journalist og forfatter **Ole Hammer** og forkvinde for Rådet for etniske minoriteter, ph.d.-studerende **Halima El Abassi**.

Tirsdag den 1. oktober kl. 12.30-15.00 i auditoriet på Københavns Professionshøjskole, Kronprinsesse Sofies Vej 35, 2000 Frederiksberg

Især i de seneste 20-25 år har debatten om indvandring og integration været med til at afgøre folketingsvalg. I samme perioder har flere finanslovsaftaler været proppet med en lind strøm af stramninger på området, præget af forskellige former for ringeagt over for indvandrernes kulturelle og religiøse baggrund – uanset at integrationen bevisligt går bedre og bedre i Danmark. Det bliver interessant at følge den nye regerings udspil.

Ole Hammer har siden 1970, i mange forskellige roller og funktioner, beskæftiget sig med indvandring: Som redaktør af Fremmedarbejderbladet, som konsulent i Mellemfolkeligt Samvirke, Dansk Flygtningehjælp og en række indvandrerorganisationer, som leder af Socialministeriets taskforce Udrykningsholdet og som leder af Døgnavgten i Københavns Kommune. Og han har skrevet en lang række bøger om indvandrere, flygtninge og det flerkulturelle samfund.

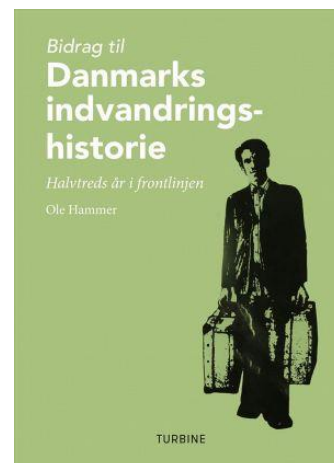
I sin nye bog, *Bidrag til Danmarks indvandringshistorie. 50 år i frontlinjen*, viser Ole Hammer, at der – trods den megen mediestøj – på mange områder er foregået en positiv integration af indvandrere og flygtninge, både kulturelt, økonomisk og uddannelsesmæssigt.

Halima El Abassi, der er forkvinde for Rådet for etniske minoriteter i Danmark – og oprindelig uddannet som interkulturel og international socialrådgiver for 17 år siden – er ph.d.-studerende ved Oslo Universitet, med *negativ social kontrol* som forskningsfelt.

Halima interviewer Ole med udgangspunkt i hans nye bog, med fokus på bl.a. emnerne integration, danskhed, medborgerskab og vigtigheden af at have kendskab til Danmarks indvandringshistorie, og med mødedeltagernes bidrag til debatten.

Yildiz Akdigan, tidl. MF for Socialdemokratiet, er moderator.

Det er gratis at deltage. Tilmelding på info.socialpolitisk@gmail.com

ET SPØRGSMÅL OM KULTUR – SAMTALEN FORTSÆTTER

Dato: Onsdag 2. oktober - Kl. 19 til 21

Sted: Café Tranquebar, Borgergade 14

Pris: Billet á 50 kr. via billetto.dk. Gratis for Tranquebars medlemmer (med kode), også via billetto.dk

Mød tre af bidragyderne til ny debatbog om kulturens betydning i det danske samfund.

Samtalen fortsætter mellem Jane Sandberg – museumsdirektør på ENIGMA – Museum for post, tele og kommunikation. Hun er cand.phil. i kunsthistorie, journalist og forfatter til bogen 'Come Together – Fællesskaber i Danmark'

Knud Romer – prisvindende reklamemand og forfatter. Han har arbejdet som konceptudvikler for store virksomheder og står for udgivelser som 'Guide til Københavns Offentlige Toiletter' og 'Din Store Idiot', en antologi om dumhed og intelligens. 'Den som blinker er bange for døden' var hans debut som skønlitterær forfatter og blev modtaget med overstrømmende anmeldelser og strøg direkte ind på bestsellerlisten.

Elizabeth Holstein – jurastuderende og autodidakt kunsformidler. Initiativtager til det landsdækkende projekt DE UNGE SKABER og forfatter til bogen af samme navn

Bogens redaktør Merete Sanderhoff er kunsthistoriker og forfatter til adskillige bøger om kunst og kulturs rolle og placering i samfundsdebatten.

Merete Sanderhoff arbejder på Statens Museum for Kunst som inspektør og seniorrådgiver for digital museumspraksis.

Som en del af sit virke er hun engageret i udviklingen af europæisk kulturarvspolitik, blandt andet som rådgiver i EU-Kommissionens Digital Cultural Heritage and Europeana Expert Group.

De senere år er de statslige institutioner blevet beskåret med to procent om året i en omprioritering af de offentlige midler.

Det skal sikre, at der er penge nok til den velfærd, som danskerne forventer. Men omprioriteringen af penge til fx sygehuse og skattelettelser har langsigtede konsekvenser.

Danmarks kulturliv er hårdt ramt af nedskæringerne der medfører, at folkeoplysning er truet, kulturarv risikerer at gå til, og vigtig faglig viden tabes på gulvet.

Det bekymrer tilsyneladende ikke danskerne.

Adskillige undersøgelser har i de senere år vist, at op mod halvdelen af befolkningen mener, at kulturbudgettet er det første sted, de vil spare.

På længere sigt er det måske fundamentet for, at vi overhovedet opfatter os selv som et samfund med fælles fortællinger og værdier, der er truet, når kultur ikke længere føles som et kollektivt anliggende og ansvar?

Situationen maner til eftertanke.

Den kulturarv, vi står på, er en gave fra et tidligere, mindre velstående dansk samfund, der ikke desto mindre var fremsynet nok til at investere i fremtiden.

Derfor skal vi stoppe op og beslutte, hvor vi vil hen – som mennesker og samfund.

Åbningsdebat i Folketinget

Torsdag den 3. oktober kl. 10.00 – potentielt 23.55

i Folketingssalen på Christiansborg

Folketinget skyder det nye folketingsår i gang med åbnings- og finanslovsdebat, der som regel varer til sent ud på aftenen.

Under åbningsdebatten tager folketingsmedlemmerne en lang diskussion om aktuelle politiske emner, herunder finansloven for 2020.

Læs mere på hjemmesiden www.ft.dk/da/dokumenter/moeder-i-salen/aarsplan-2019_20

Social byvandring med fortælling om Urbanplanen og den boligsociale helhedsplan Partnerskabet

Onsdag den 9. oktober kl. 17.00-18.30 i Urbanplanen på Amager

OBS! max. 15 deltagere.

Pladserne tildeles efter "først til mølle-princippet".

Tilmelding til jorgen.gundlach@gmail.com

Urbanplanen er et alment boligbyggeri, beliggende på Vestamager, blot 3 km. fra Rådhuspladsen. Bebyggelsen, der er opført af montagebyggeri, består af Remisevængerne i vest, Hørgården i nord og Dyvekevænget i øst. Remisevænget øst og Hørgården blev bygget i 1965-1971 og Dyvekevænget i 1996. Boligområdet består af 2.500 boliger med i alt cirka 5.400 beboere.

Boligerne blev opført af Urban Hansen, der var overborgmester. Han var blevet valgt i 1962 bl.a. på et løfte om at bygge 25.000 flere boliger i kommunen. Byggeriet af Urbanplanen skulle løse de stigende problemer med mangel på ordentlige lejligheder til den voksende befolkning i hovedstaden.

Efter byggeriet af Urbanplanen gik udviklingen i området i stå og i 2010 blev Hørgården udråbt som "ghetto" og stod på ghettolisten indtil 2014. Efter stramningen af kriterierne med ghettopakken fra maj 2018 er Hørgården igen på ghettolisten, som "udsat boligområde".

– Læs også Mikkel Warmings artikel i SOC DOK nr. 1 fra november 2018, om beboernes reaktioner – *vi gengiver artiklen her i OPSLAGSTAVLEN, side 12-14.*

I 00'erne er der med planlægningen og bygningen af bydelen Ørestad igen kommet gang i udviklingen af området. Siden 2003 har der således været et forpligtende samarbejde mellem Boligforeningen 3B, Københavns Kommune, beboerne og organisationer og institutioner i lokalområdet om at forbedre Urbanplanen. Fra 2007 og frem har der været en boligsocial helhedsplan. I det daglige varetages indsatsen af Partnerskabet.

Søren Lykke fra Partnerskabet fortæller om Urbanplanen og den boligsociale helhedsplan og guider os på en tur i boligområdet. – Du får besked om mødestedet ved tilmeldingen.

Læs mere om Urbanplanen og Partnerskabet på hjemmesiden www.urbanplanen.com/

VI VAR FOLKET – THOMAS UBBESEN I ØSTEUROPA

Dato: 09/10/2019 - **Klokken:** 19.00

Sted: Café Tranquebar, Borgergade 14

Pris: Billet á 50 kr. via billetto.dk

Gratis for Tranquebars medlemmer (med kode), også via billetto.dk

En morgen omkring 1989 vågnede østeuropæerne op til en ganske ny og chokerende verden. Berlinmuren var faldet og østblokken brudt sammen. Glæden og optimismen var stor – ikke mindst i Vesten.

Men hvordan har de det egentlig i den østlige del af kontinentet, her tre årtier senere? Hvordan lever de millioner af mennesker, der blev født, opdraget og indoktrineret til solidaritet, enhed, nøjsomhed og marxisme i deres nye tilværelse efter kapitalismens triumf?

Journalist Thomas Ubbesen har med tog og bus rejst til 15 lande i de østlige udkanter af Europa. Han er taget helt ind i stuen hos mennesker, der har gennemlevet historien på nærmeste hold – og som alle har oplevet personlige dramaer fyldt af håb, forundring, forbløffelse, gru og spredte glimt af lykke.

Det handler om menneskene, der aldrig havde bedt om eller forventet andet end tryghed, fællesskab og lidt varer på hylderne, men som uden varsel blev kastet ud i en helt ny virkelighed styret af blinde markeds kræfter, løssluppen grådighed og politisk vanvid.

Bogen dokumenterer, at der stadig eksisterer en afgrundsdyb kløft mellem os i vest og dem i øst – vores historie tåler ingen sammenligning tåler ingen sammenligning.

DEO debatmøde: Den nye magt i EU

Tid: Torsdag den 10. oktober 2019, kl. 17.00-18.30 - **Sted:** Wegeners Gaard - Vesterbrogade 60A

Topposterne er fordelt i EU og en ny Kommission er ved at falde på plads. Hvad bliver de politiske kampe, og hvilke politiske fløje er blevet styrket eller svækket? Debat med Rasmus Nørlem og Maria Rosenberg om EU's fremtid.

Tyske Ursula Von der Leyen er ny formand for EU-Kommissionen fra 1. november 2019. Det står klart, efter at et knebent flertal på blot 10 stemmer i EU-Parlamentet bakkede op om hendes kandidatur. Dagen inden afstemningen præsenterede hun sine visioner for EU, en tale der bar overskriften "En mere ambitiøs Union".

Og ifølge Ursula Von der Leyen skal EU arbejde for lidt af hvert de kommende fem år. EU skal være klima-neutralt i 2050, samarbejdet skal sikre større ligestilling mellem kønnene og bl.a. fastsætte kvoter for kønsfordelingen i bestyrelser. Unionen skal have en europæisk plan til bekæmpelse af kræft, sikre fairbeskatning, arbejde for at "Den Økonomiske og Monetære Unions fundament er stærkere end nogensinde" og meget mere.

Men hvad siger de 28 meget forskellige medlemslande, der udgør Rådet, til Von der Leyens arbejdsprogram?

Og kan hun få sin lovgivning igennem det nye EU-Parlament? EPP (Kristendemokraterne) og Socialdemokraterne kan efter EP-valget 2019 ikke længere skabe et flertal på egen hånd, men er nu afhængige af de øvrige partigrupper for at sikre et flertal. Hvad kommer det til at betyde for EU-samarbejdet?

Deltagelse: 50 kr. inkl. kaffe og the. 20 kr. for studerende og gratis for medlemmer af DEO.

Tilmelding: på DEO's hjemmeside: <https://www.deo.dk/debatmoeder/sjaellandkoebenhavn/2019-efteraar/den-nye-magt-i-eu/>

Folketingets finanslovsdebat, 1. runde

Tirsdag den 22. oktober kl. 10.00 – potentielt 23.55
i Folketingssalen på Christiansborg

Finanslovsforslaget fremsættes

Tirsdag den 27. august fremsatte regeringen et finanslovsforslag. Det var imidlertid ikke det endelige finanslovsforslag. At finansministeren alligevel fremsætter forslaget til næste års finanslov, skyldes, at den til enhver tid siddende regering ifølge grundloven er forpligtet til at fremsætte forslaget til finansloven, senest 4 måneder før finansåret begynder den 1. januar.

Imidlertid skiftede regeringsmagten den 27. juni 2019, hvilket er så kort tid siden, at regeringen ikke har nået at udarbejde deres egen finanslov. Finansministeren har derfor skrevet til Folketingets finansudvalg og fået udskudt førstebehandlingen, som normalt finder sted i september. Den samme situation gjorde sig gældende ved finanslovsforslaget for 2016, da regeringen Lars Løkke Rasmussen II tiltrådte den 28. juni 2015.

Finanslovsforslaget genfremsættes

Den første tirsdag i oktober begynder det nye folketingsår. Finanslovsforslaget bortfalder ligesom alle andre lovforslag, der ikke er nået at blive vedtaget i det foregående folketingsår. Normalt genfremsætter finansministeren straks forslaget uden ændringer. I år er det anderledes, da regeringen her fremsætter et finanslovsforslag, hvori der er indarbejdet regeringens politiske prioriteter. Førstebehandlingen af finansloven finder derfor først sted i oktober 2019, hvor alle Folketingets partier vil diskutere regeringens finanslovsforslag i Folketingssalen.

Finanslovsforslaget skal, ligesom alle andre lovforslag, diskuteres tre gange i Folketingssalen, inden det kan vedtages. Sideløbende med processen i Folketinget foregår der politiske forhandlinger mellem partierne om at indgå en finanslovsaftale. Finansloven bliver som regel vedtaget i Folketinget i december.

Læs mere på hjemmesiden www.ft.dk/da/aktuelt/tema/finanslov

SOCIALPOLITISK FORENING HOVEDSTADEN arrangerer i samarbejde med Københavns Professionshøjskole:

Fra nådsensbrød til kontanthjælpsloft og hjemsendelsesydelse – er socialpolitikken gået i ring de sidste 500 år?

ved historiker, cand.mag. Ole Pedersen og sociolog, lektor emeritus Morten Ejrnæs

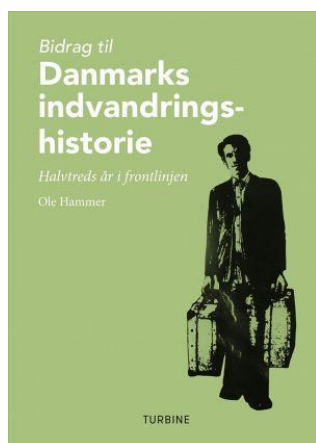
Fredag den 25. oktober kl. 13.00-16.00

i professionshøjskolens auditorium, Kronprinsesse Sofies Vej 35, 2000 Frederiksberg

Med brug af tekst- og især billedkilder tager Ole Pedersen udgangspunkt i de kummerlige forhold for de elendige og hjælpeløse i 1600- og 1700-tallet, hvor den ene enevældige konge efter den anden anså det for mest hensigtsmæssigt at bruge rigets ressourcer på selvforherligelse, slotte og krige, og fører os videre gennem små sociale forbedringer i løbet af 1800-årene frem til de første egentlige sociallove i 1930'erne og velfærdsstaten.

Morten Ejrnæs påviser, hvordan den hjælp, staten tilbyder i dagens Danmark er lave ydelser og medfølgende ydmygelse og kontrol, der yderligere forringer menneskers livskvalitet. Hvor socialpolitikken væsentligste formål som udgangspunkt har været at afbøde de menneskelige og sociale konsekvenser, der opstår som følge af manglerne ved markedsmekanismerne – fx ved at kompensere mennesker økonomisk, når deres begrænsede erhvervsevne, på grund af fx livskriser, stressbetinget sygdom eller handicap, ikke forslår til at sikre en løn, der kan række til selvstændig forsørgelse – svigter den førte socialpolitik i forhold til at regulere konsekvenser af markedskræfterne.

Det er gratis at deltage. Tilmelding til info.socialpolitisk@gmail.com

Ole Hammer

Bidrag til Danmarks indvandringshistorie. Halvtreds år i frontlinjen

Turbine 2019. 302 sider. 279,95 kr

Midt i orkanens øje

Af Preben Etwil

Sideløbende med at integrationen beviseligt går bedre og bedre i Danmark, oplever man stadig, at den offentlige og politiske debat hovedsageligt er koncentreret om den del af integrationen, der fortsat volder store økonomiske og sociale problemer.

Rigtig mange indvandrere og flygtninge klarer sig godt. Selvom de udgør flertallet, er de nærmest usynlige i den offentlige debat. Til gengæld er der – naturlig nok vil man sige – også indvandrere og flygtninge, der klarer sig mindre godt, og som på forskellig vis er på offentlig støtte. Det er denne gruppe, der fylder mest i medie billedet, og dermed også i den politiske debat.

Integrationsdebatten har især i de seneste 20-25 år været med til at afgøre folketingsvalg, og ikke få finanslovsaftaler har siden da været propfyldt med en lind strøm af udlændingestramninger ikklædt forskellige former for ringeagt over for indvandrernes kulturelle og religiøse baggrund.

Integrationsproblemerne, der vitterlig eksisterer, er i det politiske landskab i høj grad blevet til en meget forbitret kulturel, religiøs og politisk værdikamp.

I langt mindre grad bygger integrationsdebatten på faktuel viden.

Det er nok, at man føler et eller andet - så kan alle "de kloge hoveder" komme med al deres statistik, faglige viden og indsigt. Man forbeholder sig retten til at mene, det man nu engang mener, og at der altid kan fremdrages et enkelt groft, eller for den sags skyld to eksempler, der efter egen opfattelse understøtter ens indvandrersynspunkt.

For sidstnævnte må Ole Hammers nyeste bog Bidrag til Danmarks indvandringshistorie være spildte ord på Balle-Lars.

For andre er Ole Hammers bog derimod et velkomment bidrag til at få et mere nuanceret billede af de sidste 50 års indvandringshistorie. Skrevet af en person der i hele perioden har befundet sig midt i orkanens øje – meget ofte på græsrodsniveau blandt dem historien i bund og grund handler om.

Ole Hammer, der er journalist, har gennem alle årene været ansat i en række funktioner, der på tæt hold har fulgt udviklingen på indvandrerområdet – både som konsulent, sagsbehandler, samarbejdspartner. Han har arbejdet for myndigheder, faglige og humanitære organisationer samt indvandrerorganisationer.

Man kan læse og studere meget, men vil man have et realistisk indblik i problemets oplevelsesrum, er man nok nødt til at befinde sig blandt dem, det hele handler om.

I Ole Hammers nye bog er der et solidt førstehåndskendskab til mange af de problemstillinger indvandrerdebatten rejser.

Der er sket markante ændringer i de forgangne 50 år. Udviklingen er bl.a. gået fra at være indvandringspolitik, til ene og alene at handle om integrationspolitik.

På det seneste har det også handlet om midlertidighed og hjemsendelser.

Men bogen er mere end refleksioner over den nyeste udvikling. Der er tale om en særdeles dokumentarisk bog med hundredvis af både mundtlige, skriftlige, lovgivningsmæssige og statistiske kilder. Love og betænkninger bliver udlagt og kommenteret. Udtalelser fra indvandrernes Underdanmark har her fået en stemme.

Beskrivelser og historier fra det utal af nuværende og tidligere indvandrere- og hjælpeorganisationer bliver fremlagt.

Apropos historisk dokumentation og kilder af de seneste 50 års indvandringshistorie, er der nogle yderst bemærkelsesværdige kommentarer midt i bogen: *"Nationalmuseet og andre nationale samlinger har derimod ikke gjort meget ud af efterkrigstidens indvandring"* (p. 142).

Dette råder Ole Hammers nye bog bod på.

Han gennemgår forhistorien, hvor fremmedarbejdere (ja, det kaldte man dem dengang) fra slutningen af 1960'erne alene var tiltænkt et midlertidig arbejdsbetinget tilværelse i Danmark, til at de fik permanent ophold og etablerede sig med familier hentet fra hjemlandene. I princippet blev der lukket for indvandring af arbejdskraft i 1970, men indvandringen steg fortsat gennem de såkaldte familiesammenføringer, der blev retsligt lovfæstet med Udlændingeloven af 1983. Loven betød, at såkaldte 'de-facto-flygtninge' fik ret til asyl, og at familiesammenføring direkte blev et retskrav for de personer, der blev tilkendt asyl.

Denne lov blev lige fra starten mødt af stor politisk modstand – især fra højrefløjen. Denne modstand har sidenhen været genstand for utallige lovstramninger – både under socialdemokratiske og borgerlige regeringer. Stramninger der over tid har betydet, at Danmark er gået fra at være et af de mest indvandringsvenlige lande, til at blive betragtet som et af de mest restriktive.

Forfatterens personlige oplevelser, erfaringer og refleksioner i dette forløb dukker punktvis op i de mange opremssninger af de utallige politiske og civilsamfundsmæssige initiativer, perioden er så rig på.

Et står lysende klart tilbage efter at have læst bogen, og det er, at uden en kæmpeindsats fra de frivillige og ansatte ngo'er var integrationsprocessen aldrig lykkedes. Der er lange træk i historien, der viser, at der ofte var mere tale om modspil frem for medspil, når ngo'erne og de offentlige myndigheder stødte sammen. Men det skal også med til historien, at den faglige viden og de faglige kompetencer på udlændingeområdet – især i kommunerne – er steget betragteligt siden de glade tressere, hvor ingen rigtigt kendte det fremtidige omfang af indvandringen eller vidste, hvilke økonomisk-politiske midler de skulle gribe til.

Bogen viser, at der trods megen mediestøj er foregået en positiv integration af udlændinge på mange områder – det både økonomisk, kulturelt og ikke mindst uddannelsesmæssigt. Her har en lang række både landspolitiske og lokale frivillige initiativer spillet en ikke uvæsentlig rolle.

Til kendsgerningerne hører, at der i dag befinder sig ca. 800.000 indvandrere og efterkommere i Danmark. I løbet af de seneste 40 år er ca. 250.000 med indvandrer- eller flygtningebaggrund blevet danske statsborgere.

Bogen indeholder flere eksempler på konkrete indsatser, der har skabt en positiv integration, uden at der er givet køb på såkaldte danske værdier.

For Ole Hammer er sagen klar: *"Integrationen lykkes først i det øjeblik, man bliver anerkendt på sine kompetencer og på sin personlighed som ligeværdig medborger, hvor erfaringer udveksles og bruges – ikke på indvandrer- eller flygtningebaggrunden eller på en god udtale af det danske sprog"* (p.125).

Der er dog stadig langt igen, hvis alle integrationsmålsætninger skal flugte med dem, som vi kalder etniske danskere. Det gælder bl.a. inden for beskæftigelse, hvor kvinderne især mangler arbejdsmarkedstilknnytning, men også inden for uddannelse, hvor kvinderne faktisk er mere end med, men hvor det halter gevaldigt for drengenes vedkommende. Og så er der noget med kriminaliteten blandt de unge 2. generationsindvandrere, der skal kigges grundigt efter i sømmene.

Ja, sådan kunne jeg blive ved, men lad mig slutte denne anmeldelse med de sidste ord i den pressemeddelelse, der fulgte med bogen, og lad disse ord også være mine: *"Bogen er derfor et vigtigt bidrag til vores forståelse af det multikulturelle samfund og arbejdet med en positiv integration af indvandrere og flygtninge"*.

[Historie-online.dk, den 25. juni 2019, bringes i SOC DOK med tilladelse fra Preben Etwil]

De var vrede. Frustrerede. Og en lille smule bange

Af Mikkel Warming

De var vrede. Frustrerede. Og en lille smule bange. Beboerne fra de to boligafdelinger, som pludselig var kommet på en "ghettoliste".

Vrede over, at det sted de bor – med alle deres håb og drømme – pludselig blev til et "sort hul på danmarkskortet", et parallelsamfund. Frustrerede, fordi ingen af de politikere, der har lavet aftalerne om "ghettoerne" har ulejlighet sig med at spørge dem, der faktisk bor der, om hvad de mener. Og en lille smule bange for, at de måske skal flytte, fordi folketinget vil fjerne 60 % af de boliger, de bor i, hvis deres afdeling er på listen fem år i træk – og dermed bliver en "hård" ghetto".

Det var på det årlige repræsentantskabsmøde i boligselskabet her i maj, at debatten i høj grad kom til at handle om Folketingets parallelsamfundspakke. Og hvor ikke kun beboerne fra de to afdelinger var i oprør. Alle var vrede – og med god grund. For med parallelsamfunds aftalerne vil man rive gode almene boliger ned, eller sælge dem til private.

Folketingets flertal er i disse dage ved at gøre aftalerne om parallelsamfund til lov. 1. december 2018 træder loven i kraft, og en ny "ghettoliste" offentliggøres. Hvis et alment boligområde er på listen, så gælder der særlige regler. Hvis et boligområde har været kaldt ghetto i fem år, så skal der laves en plan for at fjerne 60 % af de almene familieboliger i området ...

Tilfældigheder er afgørende for mennesker hjem

For lige netop de to områder i bebyggelsen, som nu er kommet på listen, føles det ekstra tungt. De to afdelinger var tidligere på kommunens og statens forskellige lister over udsatte områder, og har gennem hårdt arbejde, boligsociale indsatser og gode renoveringer fået løftet deres områder ud af listerne. For så at se, at Folketinget flytter målposterne, laver nye kriterier, får en ny lang liste, hvorpå de to områder så er "ghettoer" igen ... Problemerne skal åbenbart gøres så store som muligt.

Det er næsten absurd, hvor tilfældigt et boligområde havner på regeringens såkaldte ghettoliste.

For de her to boligområder er det spørgsmål om én – 1 ! – for meget, der er dømt, som vipper afdelingerne ind på listen.

Når det gælder kriteriet om uddannelse, så har regeringen flyttet hele spillepladsen, for at sikre sig et resultat, som skaber flere "ghettoer"

Danmarks Statistik lavede nemlig en opgørelse over uddannelsesniveauet i de almene boligområder, som inkluderede opdaterede tal for den uddannelse, indvandrere har taget med sig fra hjemlandet. Det med-førte, at uddannelsesniveauet i en række udsatte boligområder, hvor der boede mange indvandrere, steg.

Men det går jo ikke, at antallet af såkaldte ghettoer falder.

Derfor valgte regeringen helt at sløjfe uddannelses tal for uddannelser gennemført i et evt. hjemland. "Tallene var for usikre", mente man.

Men altså kun når man laver ghettolister.

Danmarks Statistiks opdaterede uddannelses tal er nemlig gode nok til at indgå i *udligningssystemet*, hvilket flytter mange millioner af kroner rundt. For eksempel mister Københavns Kommune i omegnen af 500 mio. kr. om året. Det er ret absurd ...

Fattige risikerer at blive fattigere

Det er deprimerende nemt at konkludere, at det at bo alment åbenbart i sig selv et problem for nogle politikere.

Aftalekomplekset "Ghettoplanen" handler ikke kun om at rive gode boliger ned. Boliger, som er til at betale – og som en by som København i øvrigt har skrigende brug for.

Det rummer også en række initiativer, som blandt andet risikerer at gøre de fattigste beboere endnu fattigere, fordi børnechecken skal fjernes, hvis børn har for meget fravær fra skolen. 1-årige fra bolig-områderne, der er på Folketingets lister, skal i 25 timers "læringstilbud" om ugen. Men altså kun, hvis de bor i et bestemt område. Og i en daginstitution, der ligger i ét af boligområderne på listerne, må der kun være 30 % børn fra området.

Det kunne for så vidt være meget fornuftigt, at alle børn automatisk blev indskrevet i en daginstitution (og så kunne man søge om at få lov til at passe dem selv). Men det er forskelsbehandling, og det stempler børn – for nu at sige det pænt – at kun 1-årige børn fra bestemte boligområder skal i ”læringstilbud”, og at der i en daginstitution kun må være 30 % børn fra bestemte områder.

Det er, som om Folketinget ikke forstår vores boligområder. Ikke forstår hvem der bor der.

I stedet virker det, som om vores politikere selv tror på det ghettostempel, som mange boligområder har fået.

Og ghettostemplet er jo ikke kun nogle tekniske kriterier.

”Ghettostemplet” er et problem i sig selv

Ordet ”ghetto” er farvet af mange års diskussioner og medieomtale af episoder i nogle bestemte bolig-områder, og det er en meget stærk samfundsmæssig forestilling og fortælling om livet i et boligområde. En fortælling om kriminalitet, bander, skyderier, social kontrol og undertrykkelse af kvinder, massiv arbejdsløshed, og børn der går for lud og koldt vand.

Begrebet ”ghetto” er altså i sig selv et stempel på et boligområde. Og et stempel som gør ondt.

Når man spørger beboerne i et udsat boligområde, om hvad det værste ved at bo der er, så svarer de fleste ikke utryghed, at boligerne er dårlige, eller at man ikke snakker med sine naboer. Nej, *det værste ved at bo i et udsat boligområde er den måde andre folk ser på området på!*

Det dårlige ry – ghettostemplet – har desværre andre konsekvenser, end at man sidder ved middags-selskabet og putter sig lidt, når man bliver spurgt, hvor man bor.

Ghettostemplet betyder noget for de muligheder, man har uden for området.

I nogle områder oplever unge f.eks., at det er sværere at få fritidsjob, hvis ens adresse er ”kendt” som del af en såkaldt ghetto.

Ligesom stemplet betyder noget for de forventninger, andre har til en.

Morten Papes medrivende og voldsomme bog ”Planen”, om hans barndom i Urbanplanen i 90’erne og starten af 00’erne, beskriver hans skolegang på den nærliggende folkeskole. En skole, hvor lærerne ikke har nogen forventninger til børnene fra Urbanplanen, hvilket selvfølgelig betyder at de heller ikke lærer noget. Eller opbygger forventninger til sig selv.

(Note: Det skal understreges, at den pågældende folkeskole i dag har rejst sig, og er blevet en helt anden. Mange års hårdt og systematisk arbejde af ledere, lærere og mange andre betyder, at skolen i dag er markant anderledes, og iøvrigt trækker elever ind fra både udsatte boligbyggerier og parcelhuse og have-foreninger i området.)

Når man ikke har forventninger til sig selv, når man ikke tror man kan blive til andet end ”en fra ghettoen”, så er det ofte en næsten selvopfyldende profeti.

Fordi man ikke har andet mål end livet i boligområdet, livet i den ungegruppe man er en del af, så er risikoen for at droppe ud af skolen, komme tæt på kriminalitet eller udvikle et misbrug, ganske stor.

Selvtigmatisering holder mennesker tilbage i usunde mønstre. Og gør at man kun sjældent bryder mønstrene.

Derfor er det så vigtigt at få en anden grundfortælling om de udsatte boligområder. Ikke falde for en hård retorik, som skaber skræmmebilleder. For de skræmmebilleder kan faktisk have konsekvenser for de mennesker, der bor i områderne.

Hjem for almindelige mennesker

Det betyder ikke, at de udsatte boligområder nu skal fremstilles som den rene idyl.

Der er helt reelle sociale problemer – arbejdsløshed, fattigdom, mange med korte uddannelse, utryghed og i nogle tilfælde også mennesker, der hænger fast i kulturelle normer og vaner fra andre lande.

Men ikke alle.

De udsatte boligområder er også hjem for helt almindelige mennesker med helt almindelige liv.

For eksempel er de fleste i arbejde – også i de to boligafdelinger, som nu er endt på listen.

For eksempel går det i disse år voldsomt fremad med at de unge tager en uddannelse – ikke mindst i de udsatte boligområder.

Og *det gør tingene værre*, når man stempler alle og laver forskelsbehandling af mennesker – kun ud fra deres adresse.

I København oplever vi stigende ventelister – også til boliger i de udsatte områder – og vi arbejder både med sociale indsatser, med ventelisterne og med fysiske forandringer i områderne, sammen med kommunen.

Det går langsomt – frustrerende langsomt, og nogle gange oplever vi også tilbageslag. Men *det virker, når vi tænker indsatserne sammen*: Når vi – beboere, boligsociale medarbejdere, kommunens medarbejdere, og mange andre – arbejder sammen om at løfte både beboere og boligområder. Ligesom det virker, når vores engagerede og dygtige politi har tid og ressourcer til at være – og arbejde i – vores områder og for alvor tage fat i de få, men aktive kriminelle.

Så lad os forstærke disse indsatser – i stedet for at stemple alle, og rive ned.

På vores repræsentantskabsmøde blev vi enige om at "lave larm". Altså forsøge at påvirke den offentlige debat og fortælle, at det er rigtige menneskers rigtige liv, man leger med i Folketingets parallelsamfunds-planer. Og at vi som boligorganisation vil gøre alt, hvad vi kan, for at få vores afdelinger væk fra listerne så hurtigt som overhovedet muligt.

Ligesom vi selvfølgelig kommer til at overveje, hvordan vi kan bruge dumme og tåbelig love til – alligevel – at skabe så god en hverdag for beboerne i de almene boligområder. Og hvordan vi kan bevare så mange almene boliger som muligt. Både af hensyn til de mennesker, der bor i dem, og af hensyn til de byer, som har desperat brug for boliger som er til at betale for almindelige mennesker.

Vi kommer til at kigge på udlejningen for at sikre at områder, der er på eller lige omkring ghettolisterne, hurtigst muligt kommer af dem igen, så vi ikke risikerer, at 60 % af de almene familieboliger i området bliver fjernet.

Vi kommer til at se på nybyggeri og fortætning imellem de eksisterende almene boliger – både der hvor det giver mening, og hvor det måske er mindre smart, for at sikre at områderne ikke bliver "hårde ghettoer".

Vi kommer til at stå på hovedet for at redde så mange almene boliger som muligt og sikre, at beboerne ikke skal flytte.

Men det bedste ville være, hvis man på Christiansborg lyttede mere til os, der bor alment, og ville hjælpe os med at løse de problemer, der reelt er, og som altså ikke bliver mindre med diverse aftaler og lister.

Det kan nås endnu ...